

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leodivm Ecclesiae Cathedralis

Rausinus, Stephanus

Namvrçi, 1639

Capvt Qvartvm. De Vsurpationibus Continuatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11818

tus sub grauissima poena inhibuit incolis pagi Sancti Petri iuxta Traiectum legitimis Episcopi subditis, ne de cætero cereuisiam coquerent, & præcepto non auscultantes in vincula coniectos multo ære damnauit. Nimis mira, & nimis nefanda. Sed

*Quis tumidum guttur miratur in Alpibus, aut quis
In Merbæ, crasso maiorem infante mamillam?*

CAPVT QVARTVM.

De Usurpationibus Continuatio.

A Pud Philippum Cominæum legisse memini quod incidente inter illum & equitem Anglum familiari sermone Gallicæ & Anglicæ gentis, Anglus ore ingenuo iudicium suum de vtraque natione interponens dixerit, Quoties Angli cum Francis belligerauerint, vt plurimum victores extiterint, Victi autem semper fuerint quoties in foedera & Pacta coiuerint. Idem de Leodiensibus cum Principibus suis, sed alio epitheto verè pronuntietur. De Bello nequaquam. Quod enim subditi in Principem mouent, rebellio est & maiestatis crimen, non bellum. Et vasalli contumaces, perduelliones sunt, non hostes. Definiente Romano Iuriconsulto, hostes eos esse, quibus nos, aut qui nobis publicè bellum legitimè indicunt, cæteros latrones aut prædones habendos. Quoties rebellarunt, varia quidem aliquando sub inceptationem fortuna manus confertæ sunt, sed ad extremum fusi semper & fugati cum magno

languine, victi supplices facti, quam artem in angustijs callent, historia teste: sub specie foederis & per conditiones Pacis pedetentim corniculam suam alienis adornarunt plumis. In quod succurrit illud plusquam Punicæ perfidiæ factum, vnius è quatuor legatis ad Ducem Carolum Audacem expugnato Trudonensi Oppido ad Leodiense pomœrium appropinquantem missis, qui tres collegas iustæ victoris postulationi annuere hæsitantes hoc scelerato dicto admonuit, vt audacter postulata quæcunque concederent, dimisso à mænibus exercitu nihil addictorum præstituri. Et ita euenit: Dux pacatus pacta multa & fartura damnorum Episcopi ad sua rediit, & iuxta legati omen irrisit Duce & Episcopo, iterum impulsu Ludouici Vndecimi primæ rebellionis fotoris qui peditum sex millia, & quatuor equitum cohortes supra ingentes sponfiones submitit auxilio, Leodienses infaustra arma resumpserunt, tristi, vt æquum erat damnata successu. Violato prius per eos gentium iure, oratoribus ex conuentione ad transigendum in vrbe admittis; quos statim ad necem per sicariorum manum quæsitos, vix latebræ, & vestis dissimulatio reduces fecerunt. Per Pacis-quietem & silentium non ideo admordere Principis sui auctoritatem destiterunt. Quieta prope fuere cuncta ab armis intestinis tempora à Borbonio. Nisi quod inter successorem Ioannem Horneum, & Guilielmum Longobardum reliquiæ ventilantur, huius capite euacuata. Itum fuit interim ad ciuicorum iurium prorogationem tacito & lento passu: vt flumini alueo suo currenti contingere videmus, quod adiacentis fundi partem impercepti-

ceptibili alluione occupat. Et vt inflatus imbribus
annis nonnunquam littora sua impetu transgressus vi-
cinos inundat agros Nerea Cereri commiscens, sic tor-
rentis in modum, sereno etiam tranquillitatis cælo,
astus inflatæ huius potestatis exundauit. Erardus de
Marka Horneum proximè secutus, & Paci & augendæ
simul ac decorandæ rei Ecclesiasticæ intentissimus, Ri-
pariorum vastationi vrbicæ inhiantium cœercita au-
dacia, dolens videre & ferre coactus fuit anno 1533. in-
quisitioni aduersus Hæreticam luem colubrinis gyris
irrepentem frenos inijci, dum Magistratus iste contra
sacras & ciuiles sanctiones obstetit, ne in quenquam
ciuem nouatæ religionis reum aut suspectum aliter
quam Consulum & Iuratorum coniuncta cum Scabinis
authoritate, iudicio agi posset. Non leue principalis
iurisdictionis ab inde præiudicium, & religiosi conatus
impedimentum. Anno 1563. Roberto à Bergis Antisti-
te in morbum lapso quid non inauditæ potestatis assu-
mere tentauit & exercuit? dum orto iurisdictionum in-
ter Ecclesiasticos & sæculares iudices conflictu, Ciui-
cum Consilium ad laici querimoniam Canonicos Mar-
tinianos, qui ad Officialem & Romanam Curiam recur-
rerant, inhibitionibus poenalibus perstrinxit, & morem
gerere detrectantibus aqua & igni interdixit, publica-
to imprimis pro rostris edicto, ne quis, eorum cuiquam
esculenta & poculenta diuenderet, contrauentoribus
quingenta florenorum pro prima vice, centum pro
secunda & pro tertia proscriptionis poena præscripta.
Princeps Gerardus de Grosbeeck purpureo per Ponti-
ficem galero insignitus, qui inter medias circumiacen-

tium Prouinciarum turbas in auita Religione Catholica, & Sacri Romani Imperij obseruantia ditionem suam puram & intactam seruauit, etsi foederatorum statuum legationibus, minis, ac postremo armis petitus, intestinarum non ideo expers curarum. In id temporis clauis portarum Ciuitatis penès Principem, & eo absente penès Primarij Capituli Decanum asseruabantur, illarum obseratio & referatio penes illos erat, repente anno 1566. die 29. Septembris, collubuit Consulibus in suo Senatu decernere custodiam clauium & portarum in potestate Consulium futuram, donec Princeps in aduersum de iure suo docuisset. Non examino nunc momenti magni quæstionem, quam postmodum separato capite sum tractaturus, cuius sit Custodia Ciuitatis & Clauis: Decreti formam vel inde accuso quod possessor indicta causa possessione non sit exturbandus, ne vero quidem colore. Quid aliud est eo furo furripere Principi & Capitulo clauis, quam furem imitari, qui vestem tuam tibi surriperet quasi tua non esset, tamdiu retenturus donec tuam esse probasses? Omnes scire debent (inquit Imperator) quod suum non est hoc modis omnibus ad alios pertinere. Offenderat indubiè humanitatem & patientiam optimi Principis temeraria subditorum vsurpatio, & dum in tempus remedium differt, aucta per tardiolem dissimulationem audacia in aliud euasit attentatum. Lata anno 1571. ad populum Rogatione vt Scabinorum nullus deinceps in Consulem eligeretur. Mansuetudinem Principis, an ciuium procaciam mirari magis oporteat, animi pendeam. Obuiam tumultui in proxima Consulium electione metuendo

iturus

iturus, edixit ne Scabinus eo anno denominaretur; & seposita vltionis commeritæ via à Supremo Spirensi Prætorio oportunos processus impetrauit. Consilium Pacifico Principe dignum, sed lentitudine sua huc vsque irritum. Cui assimilem? Cato Macedonas liberos pronuntiauit, quod teneri non possent. Et eius exemplo Adrianus Imperator omnia trans Euphratem & Tigrim intacta reliquit. Phocion militibus suis agmine turbato inordinate fugientibus, hostem fortiter ferire & prosequi, non fugere doctus, quo tamen suorum dedecus velaret, fugæ ducem se ostendit. Obuersabantur oculis Antistitis, mores temporum, & pericula motuum ex contagione aut imitatione vicinorum; & cum suo dispendio conuiuere, quam improficuam correctionem impendere maluit. Gnarus quàm crebro corruisset ægra rebellionis morbo Ciuitas, medicum & monitorem aspernata. Æquum & lene remedium, quod sanare vlcus debuisset, exasperauit. Subditi insolentiores effecti, quot inde & quanta in hunc diem attentata contexuerunt, quæ etiam (pudor & rubor ubi estis?) huius litis prætextu excusant. Velut alterius lunæ eclipsem per vmbre terrestris interpositionem inducturi, aut veritatis Solem interiecta mendacij nube obscuraturi. De quibus locus erit dicendi in libris sequentibus.

CAPVT